

kračování v pozůstalostním řízení a dav zaslati spisy notáři. Nebyl však již oprávněn od tohoto ustoupiti, neboť dodatečně po uplynutí lhůty předložený výkaz o podání žaloby nezměnil nic na stavu věci a soud zůstal oním usnesením ze dne 10. října 1931 vázán. Rekursní soud proto právem vyhověl rekursu dědičky Markéty K-ové a zrušil obě usnesení prvního soudu, jimiž bylo pozůstalostní řízení přerušeno a zamítnut byl návrh stěžovatelky na pokračování v tomto řízení. Rekursní soud sice vychází z předpokladu, že soud byl vázán svým usnesením ze dne 26. listopadu 1931, přehlížeje, že byl vázán již usnesením z 10. října 1931, avšak to nemá vliv na jeho rozhodnutí a proto neprávem napadá stěžovatelka podle § 46 odst. 1 nesp. zák. usnesení rekursního soudu, vytýkajíc mu nezákonnost.

Čís. 11626.

Spor o rozvod manželství, projednáváný samosoudcem, lze spojit se sporem a rozvod a o výživné mezi týmiž stranami, projednáváný před senátem, ke společnému projednání a rozhodnutí senátem.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1932, Rv II 138/31.)

O žalobě manžela, by bylo uznáno na rozvod manželství od stolu a lože z viny žalované manželky, jednal samosoudce krajského soudu. O žalobě manželky, by bylo uznáno na rozvod manželství od stolu a lože z viny žalovaného manžela a, by žalovanému bylo uloženo platiti žalobkyni výživné měsíčních 500 Kč, jednal senát téhož krajského soudu. Procesní soud první stolice spojil obě žaloby k společnému projednávání senátem, a uznal pak právem, že se manželství rozvádí od stolu a lože z viny obou stran a že manžel jest povinen platiti manželce výživné měsíčních 300 Kč. O d v o l a c í s o u d nevyhověl odvolání ani té, ani oné strany.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl ani dovolání manželky, ani dovolání manžela a odvětil k dovolání manželovu mimo jiné v

d ů v o d e c h:

Zmatek ve smyslu § 477 čís. 2 c. ř. s. a § 503 čís. 1 c. ř. s. spatřuje dovolatel v tom, že i o jeho žalobě o rozvod rozhodl senát, ačkoliv byl příslušný samosoudce, který ve věci také již jednal. Leč výtku tato neobstojí. Předpis § 7a třetí odstavce j. n. nevylučuje, by spory rozvodové neprojednal a nerozhodl senát sborového soudu první stolice; činí to však závislým na návrhu jedné ze stran před průvodním usnesením. V zákoně není pamatováno na případ, zda lze spojit spor o rozvod projednáváný samosoudcem se sporem o rozvod a o výživné mezi týmiž stranami projednáváný před senátem ke společnému projednání a rozhodnutí podle § 187 c. ř. s. Nejvyšší soud v této otázce zaujímá stanovisko, že se v takových případech postup podle § 187 cřs. nepřičí duchu zákona a nezakládá zmatečnost podle §§ 477 čís. 2 a 503 čís. 1 c. ř. s., an zákon sám nevylučuje, by rozvodový spor neprojednával senát a stranám nestane se křivda, rozhodne-li spor sbor soudců, před nějž by jej mohla přivést strana svým prohlášením.